

Vergaderjaar 2000–2001

27 842

Wijziging van de Wet op de jeugdhulpverlening in verband met de advies- en meldpunten kindermishandeling

A

ADVIES RAAD VAN STATE EN NADER RAPPORT¹

Hieronder zijn opgenomen het advies van de Raad van State d.d. 9 maart 2001 en het nader rapport d.d. 2 juli 2001, aangeboden aan de Koningin door de staatssecretaris van Volksgezondheid, Welzijn en Sport. Het advies van de Raad van State is cursief afgedrukt.

Bij Kabinetsmissive van 11 december 2000, no.00.006628, heeft Uwe Majesteit, op voordracht van de Staatssecretaris van Volksgezondheid, Welzijn en Sport, mede namens de Minister van Justitie, bij de Raad van State ter overweging aanhangig gemaakt het voorstel van wet met memorie van toelichting houdende de wijziging van de Wet op de jeugdhulpverlening in verband met de advies- en meldpunten kindermishandeling.

Het wetsvoorstel strekt ertoe de taken en bevoegdheden van de advies- en meldpunten kindermishandeling (AMK's) wettelijk te regelen en daartoe de Wet op de jeugdhulpverlening (WJHV) te wijzigen.

Reeds een groot aantal jaren functioneren bureaus vertrouwensartsen kindermishandeling, welke instellingen recentelijk zijn omgevormd tot AMK's. De positie van deze instellingen ligt, zoals de toelichting stelt, op het snijvlak van het medische, het justitiële en het hulpverleningscircuit. Mede hierdoor hebben zich juridische knelpunten en onzekerheden voorgedaan die een adequaat functioneren van de AMK's kunnen belemmeren. Deze doen zich voor op het vlak van de functieafbakening met andere instanties, al dan niet met een justitieel karakter, het verwerken van privacygevoelige gegevens en de procedures rond het melden van gevallen van (vermoedelijke) kindermishandeling.

In het licht hiervan voorziet het voorstel in onder meer een taakomschrijving van de AMK's, een regeling omtrent de verstrekking van persoonsgegevens zonder toestemming van betrokkene, de doorbreking van het ambts- en beroepsgeheim, alsmede een regeling die beperkingen stelt aan het verplicht melden aan betrokkene dat over hem gegevens worden verwerkt.

De Raad van State onderschrijft de strekking van het wetsvoorstel, maar plaatst daarbij de volgende opmerkingen.

Blijkens de mededeling van de Directeur van Uw Kabinet van 11 december 2000, no. 00.006628, machtigde Uwe Majesteit de Raad van State zijn advies inzake het bovenvermelde voorstel van wet rechtstreeks aan mij te doen toekomen. Dit advies, gedateerd 9 maart 2001, nr. W.13.00.0579/III, bied ik U hierbij aan.

De Raad van State onderschrijft de strekking van het wetsvoorstel maar plaatst daarbij een aantal opmerkingen. In dit nader rapport zijn de opmerkingen van

¹ De oorspronkelijke tekst van het voorstel van wet en van de memorie van toelichting zoals voorgelegd aan de Raad van State is ter inzage gelegd bij het Centraal Informatiepunt Tweede Kamer.

de Raad van State puntsgewijs behandeld. Dit heeft geleid tot een gewijzigd voorstel van wet en een gewijzigde memorie van toelichting.

1. Positie van AMK's

De Raad onderschrijft het belang dat op zorgvuldige wijze snel en adequaat wordt opgetreden indien sprake is van (een vermoeden van) kindermishandeling. De AMK's kunnen als meldpunt daarbij een belangrijke rol vervullen. In de toelichting wordt gewezen op het belang van een duidelijke structuur binnen de jeugdzorg voor meldingen van (vermoedens van) kindermishandeling, waarbij vermeden moet worden dat dezelfde functies door verschillende instellingen worden uitgevoerd. Er is daarom onder andere voor gekozen de zogenoemde intake-functie van de Raad voor de kinderbescherming over te dragen aan het AMK.¹

Uitgangspunt is dat de Raad voor de kinderbescherming niet direct benaderd wordt, maar slechts toegankelijk is via verwijzing of overdracht vanuit het AMK. Alleen in situaties met een acute en ernstige bedreiging moet die raad direct kunnen worden benaderd; een en ander zal worden uitgewerkt in de door de AMK's vast te stellen werkwijze als bedoeld in artikel 34b, eerste lid, van het wetsvoorstel. Indien de Raad voor de kinderbescherming in andere gevallen dan crisissituaties benaderd wordt met een melding van (een vermoeden van) kindermishandeling, verwijst die raad onmiddellijk door naar het AMK.²

Het college wijst erop dat de onderlinge verhouding tussen deze instellingen, voor zowel AMK als Raad voor de kinderbescherming, maar niet in de laatste plaats voor de burger die wenst te melden, helder dient te zijn.

De Raad meent dat in het voorstel zelf niet op voldoende wijze de positie van het AMK tegenover de Raad voor de kinderbescherming wordt gemarkeerd terwijl daartoe wel aanleiding is, gelet op hun onderscheiden taken. Daarmee dreigt ook de beoogde positie van de Raad voor de kinderbescherming op het terrein van de kindermishandeling onduidelijk te worden, temeer nu onder meer artsen ten aanzien van beide instellingen de mogelijkheid krijgen hun beroepsgeheim te doorbreken. De Raad adviseert in het wetsvoorstel de verhouding tussen deze instellingen scherper te markeren en deze niet te laten afhangen van door de AMK's op te stellen werkwijzen. Daarbij dient aandacht geschonken te worden aan het feit dat de Raad voor de kinderbescherming bij vermoedens van kindermishandeling veelvuldig benaderd zal blijven worden en derhalve een «brievenbusfunctie» zal moeten vervullen.

1. Positie van AMK's

De Raad wijst erop dat de onderlinge verhouding tussen beide instellingen, zowel voor het advies- en meldpunt kindermishandeling (verder AMK) als voor de raad voor de kinderbescherming helder dient te zijn, niet in de laatste plaats ook voor de burger die een melding van (een vermoeden van) kindermishandeling wenst te doen. Het advies van de Raad om in het wetsvoorstel die onderlinge verhouding scherper te markeren, en deze niet uitsluitend te laten afhangen van door de AMK's op te stellen werkwijzen hebben wij gevolgd.

Het gewijzigde artikel 34b voorziet terzake van de werkwijze van de AMK's niet meer in een facultatieve algemene maatregel van bestuur, doch bepaalt dat een AMK werkt volgens een bij of krachtens algemene maatregel van bestuur vastgestelde werkwijze. Aldus kan ook de gewenste uniformiteit terzake verzekerd zijn. Tevens zullen in bedoelde algemene maatregel van bestuur volgens de gewijzigde tekst van artikel 34b regels worden gesteld omtrent de samenwerking van het AMK met de raad voor de kinderbescherming. Zie voor de raad ook het nieuwe onderdeel A van artikel II, en de toelichting daarop. Voorts is in de aanhef van het eerste lid van artikel 34b ingevoegd «onverminderd de taken van de raad voor de kinderbescherming», teneinde duidelijk te maken dat aan de taken van de raad voor de kinderbescherming niet wordt afgedaan.

In de lijn van het advies van de Raad is in artikel 34a de opsomming van de taken van het AMK thans in twee leden verdeeld, waarbij de adviestaak (thans opgenomen in lid 2) duidelijk is onderscheiden van de overige taken.

2. Organisatorische inbedding van de AMK's

Ingevolge het voorgestelde artikel 34a, derde lid, WJHV wordt een AMK in stand gehouden door een rechtspersoon die, indien hij ook andere taken heeft,

¹ Paragraaf 2.3, onder b.

² Kamerstukken II 1997/98, 25 619, nr. 15, blz. 6-7.

voor de uitoefening van de taken, genoemd in het eerste lid, een afzonderlijke organisatorische eenheid inricht.

Laatstgenoemde eis houdt verband met de toekomstige opzet van de AMK's als organisatorisch onderdeel van de zogenoemde provinciale Bureaus Jeugdzorg¹ zoals nader zal worden vormgegeven in de Wet op de jeugdzorg alsmede, zo volgt uit de toelichting op dit artikel, met de noodzaak van de afscherming van persoonsgegevens.

Het is van wezenlijk belang dat niet alleen voor beroepsbeoefenaren, zoals huisartsen, die regelmatig in aanraking komen met het verschijnsel kindermishandeling, maar ook voor andere eventuele melders, AMK's niet alleen neutraal maar ook duidelijk herkenbaar toegankelijk zijn als instelling waar melding van vermoedens van kindermishandeling kan plaatsvinden, uitgezonderd acute en levensbedreigende crisissituaties.²

Hoewel onderbrenging van de AMK's in de toekomstige Bureaus Jeugdzorg wellicht om redenen van efficiency aanbeveling verdient, rijst de vraag of daarmee geen afbreuk wordt gedaan aan de herkenbaarheid en toegankelijkheid van deze instelling.³

Daar komt nog bij dat de opzet waarbij een AMK onderdeel uitmaakt van een rechtspersoon – het Bureau Jeugdzorg – de vraag zou kunnen oproepen welke instelling aangemerkt kan worden als verantwoordelijke in de zin van artikel 1, aanhef onder d, van de toekomstige Wet bescherming persoonsgegevens (Wbp). Deze vraag is vooral van belang met het oog op eventuele aansprakelijkstellingen wegens handelen in strijd met die wet. Ingevolge deze bepaling is verantwoordelijke de natuurlijke persoon, rechtspersoon of ieder ander die of het bestuursorgaan dat, alleen of tezamen met anderen, het doel en de middelen voor de verwerking van persoonsgegevens vaststelt.

De Raad gaat ervan uit dat, hoewel de verwerking van gegevens in de dagelijkse praktijk louter een aangelegenheid zal zijn van het AMK, in het stelsel van de Wbp het Bureau Jeugdzorg als rechtspersoon en uitvoerder in de zin van de WJHV, verantwoordelijke zal zijn gelet ook op de parlementaire geschiedenis van artikel 1, aanhef onder d, Wbp.⁴

Daarmee ontstaat een zeker spanningsveld tussen enerzijds het beleidsmatige uitgangspunt dat de AMK's een eigen identiteit en positie moeten hebben, ook tegenover derden, en anderzijds het gegeven dat zij niet als verantwoordelijke in de zin van de Wbp kunnen worden aangemerkt. In dat verband dient er tevens op te worden gewezen dat niet het AMK, doch de rechtspersoon die deze instelling instandhoudt als uitvoerder verantwoordelijk is voor het instellen van een cliëntenraad en het treffen van een klachtenregeling in de zin van respectievelijk artikel 45a en artikel 48 WJHV.

De Raad meent dat aan dit spanningsveld noch in het wetsvoorstel noch in de toelichting voorbij mag worden gegaan. De Raad geeft voorts in overweging in artikel 34a, derde lid, de positie van de AMK's als zelfstandige eenheid te benadrukken.

2. Organisatorische inbedding van de AMK's

Onderschreven wordt dat het van wezenlijk belang is dat het AMK voor alle melders niet alleen neutraal, maar ook herkenbaar toegankelijk zal zijn. Daaraan doet niet af de opzet waarin een AMK onderdeel kan uitmaken van, een van de taken is van een rechtspersoon, die ook andere taken heeft. Met het oog hierop is wel het voorschrift van een afzonderlijke organisatorische eenheid voorzien, waarin de uitoefening van de AMK-taken zal zijn ondergebracht.

In de situatie waarin het advies- en meldpunt kindermishandeling een taak is van een rechtspersoon die ook andere taken heeft, behoeft het antwoord op de vraag welke instelling aangemerkt kan worden als verantwoordelijke in de zin van artikel 1, aanhef en onder d, van de Wet bescherming persoonsgegevens (Wbp), geen problemen op te leveren. Dat is immers, overeenkomstig beginselen van rechtspersonenrecht, de rechtspersoon zelve.

Het door de raad veronderstelde spanningsveld tussen enerzijds het beleidsmatige uitgangspunt dat de AMK's een eigen identiteit en positie moeten hebben, ook tegenover derden, en anderzijds het gegeven dat zij niet als verantwoordelijk in de zin van de Wbp kunnen worden aangemerkt, achten wij dan ook niet reëel. In artikel 34a, (nieuw) vierde lid, is de positie van het AMK als zelfstandige eenheid naar wij menen voldoende aangegeven.

¹ Beleidskader Wet op de jeugdzorg, Kamerstukken II 1999/2000, 26 816, nr. 13.

² Vergelijk het Eindrapport van de Werkgroep Meldpunt Kindermishandeling, bladzijde 17.

³ Vergelijk ook beleidskader Wet op de jeugdzorg, Kamerstukken II 1999/2000, 26 816, nr. 13, blz. 40.

⁴ Kamerstukken II 1997/98, 25 892, nr. 3, blz. 55–61.

3. Zekerheid voor degenen die AMK's gegevens verstrekken (doorbreking van onder meer beroeps- en ambtsgeheim)

In de toelichting wordt opgemerkt dat de behoefte bestond aan meer duidelijkheid rond de juridische positie van beroepsbeoefenaren die in het belang van de jeugdige, gevraagd of ongevraagd, aan het AMK informatie verschaffen. Onzekerheid hierover bleek in de praktijk tot een verminderde bereidheid te leiden om het AMK te informeren over (een vermoeden van) kindermishandeling. Met het oog hierop voorziet het voorgestelde artikel 34c, derde lid, WJHV in de mogelijkheid de geheimhoudingsplicht te doorbreken, waarbij in de toelichting de nadruk wordt gelegd op de positie van artsen. Opgemerkt moet evenwel worden dat met dit onderdeel in materiële zin weinig verandert; artsen zijn thans reeds bevoegd om in noodsituaties, zoals kindermishandeling, hun plicht tot geheimhouding te doorbreken. In zoverre wordt de bestaande bevoegdheid van geheimhouders slechts gecodificeerd. Illustratief is dat de commissie bevoegdheden bureaus vertrouwensartsen in haar advies, dat strekte tot het treffen van een afzonderlijke wettelijke regeling voor dergelijke instellingen, niet aandrong op codificatie.¹

De vraag rijst derhalve of in de praktijk vorengenoemde bepaling alsmede het hierna nog afzonderlijk te bespreken voorgestelde artikel 243, tweede lid, van Boek 1 van het Burgerlijk Wetboek (BW), meer zekerheid zullen bieden. Immers, ook na codificatie blijft voor de arts (maar ook voor anderen die op grond van deze bepaling hun geheimhoudingsplicht kunnen doorbreken) onzekerheid bestaan of hij in het concrete geval, na afweging van de daarvoor in aanmerking komende belangen, terecht informatie heeft verstrekt zonder toestemming van de betrokkene.

De Raad is in aansluiting op het advies van de Registratiekamer van oordeel dat grotere zekerheid (en daarmee grotere bereidheid om informatie te verstrekken) pas zal ontstaan indien door organisaties van beroepsbeoefenaren (bijvoorbeeld Koninklijke Nederlandse Maatschappij tot Bevordering van de Geneeskunst of Landelijke Huisartsen Vereniging) protocollen of beleidsregels worden ontwikkeld die nader omschrijven wanneer betrokkenen bij (vermoeden van) kindermishandeling hun beroeps- of ambtsgeheim kunnen doorbreken.² Dit lijkt des te meer wenselijk nu uit het rapport van de Werkgroep Hermanns blijkt dat een grote groep beroepsbeoefenaren (27%) niet meldt, ofschoon zij kindermishandeling vermoedt. Het feit dat men onzeker is over het vermoeden speelt blijkens onderzoek bij één op de zes respondenten een rol.³

De Raad adviseert in de toelichting hieraan aandacht te besteden.

3. Zekerheid voor degenen die AMK's gegevens verstrekken (doorbreking van onder meer beroeps- en ambtsgeheim)

Met het voorgestelde in artikel 34c, derde lid, wordt ten aanzien van het verstrekken van inlichtingen aan het AMK, zoals de Raad in zijn advies aangeeft, op zich geen nieuwe mogelijkheid gecreëerd om het beroepsgeheim te doorbreken, maar wordt de bestaande mogelijkheid om in geval van conflict van plichten het beroepsgeheim te kunnen doorbreken, gecodificeerd. Deze mogelijkheid wordt evenwel gegeven op een concreet genoemde grond, voor een situatie van (een vermoeden van) kindermishandeling. Met de voorgestelde bepaling wordt in de wet neergelegd, dat kindermishandeling een belang is waarvoor het belang van geheimhouding mag wijken, namelijk indien dit noodzakelijk kan worden geacht om een situatie van kindermishandeling te beëindigen of een redelijk vermoeden van kindermishandeling te onderzoeken. Deze codificatie kan beter dan de meer algemene notie van conflict van plichten, een ondersteuning zijn voor degenen die in een concreet geval een afweging moeten maken. Het zoeken naar een antwoord op de vraag of in een concreet geval het beroepsgeheim kan/ moet worden doorbroken, valt echter ook straks binnen de eigen beroepsverantwoordelijkheid van de hulpverlener. Van belang hierbij is en blijft wel of bij de beslissing om het beroepsgeheim al dan niet te doorbreken, zorgvuldig is gehandeld. Hiervoor zijn in de literatuur en jurisprudentie zorgvuldigheidseisen ontwikkeld. De KNMG heeft op grond hiervan richtlijnen opgesteld teneinde een zorgvuldige afweging van belangen in geval van conflict van plichten te verzekeren. Deze worden met het nieuwe derde lid van artikel 34c nog niet overbodig. Evenals de Raad ondersteunen wij de ontwikkeling van protocollen, zoals die van de KNMG, voor de verschillende beroepsgroepen omdat deze naast de nieuwe

¹ Bladzijde 27.

² Advies van 16 mei 2000.

³ Bladzijde 41.

wettekst nog meer zekerheid kunnen bieden dat een afweging in de concrete situatie zorgvuldig zal zijn gemaakt.

4. Anonimiteit

De toelichting is niet duidelijk ten aanzien van de positie van de arts als hulpverlener/beroepsbeoefenaar en in hoeverre deze aanspraak kan maken op anonimiteit ten opzichte van het gezin.

De Raad wijst erop dat zich veelvuldig situaties voordoen waarbij bijvoorbeeld huisartsen, op basis van op enig moment bestaande serieuze vermoedens van kindermishandeling in een gezin een AMK voor advies benaderen, doch waarbij naderhand vastgesteld moet worden dat van kindermishandeling feitelijk geen sprake was. De Raad acht het van belang dat, zeker in de gevallen waarin nog geen zekerheid bestaat omtrent mogelijke kindermishandeling en de arts in verband ook hiermee een AMK benadert, hij vooralsnog aanspraak moet kunnen maken op anonimiteit jegens het gezin. Ontbreekt deze, dan dreigt het gevaar dat het AMK door hem vanwege mogelijke repercussies niet wordt benaderd met de nodige risico's voor het kind van dien. De Raad geeft in overweging het wetsvoorstel op dit punt aan te vullen.

4. Anonimiteit

Met de Raad zijn wij van mening dat, zeker in gevallen waar nog geen duidelijkheid bestaat omtrent mogelijke kindermishandeling en de arts in verband hiermee een AMK benadert, hij vooralsnog aanspraak moet kunnen maken op anonimiteit jegens het gezin. Op grond van het huidige protocol dat de AMK's hanteren is dit ook mogelijk. Artikel 43, onderdeel e, van de Wbp biedt de grondslag voor de mogelijkheid om met behoud van anonimiteit te melden of informatie te verstrekken aan het AMK. Wij stellen evenwel voor dat, in aanvulling hierop, bij algemene maatregel van bestuur regels zullen worden gesteld omtrent de gevallen waarin het bekendmaken van de identiteit van de persoon die de kindermishandeling of een vermoeden daarvan heeft gemeld of van de persoon van wie informatie in het kader van het onderzoek is verkregen, achterwege kan blijven. Zie ook hiervoor het gewijzigde artikel 34b. Ook hier is het immers van belang dat de AMK's een uniforme aanpak hanteren.

5. Wettelijke taken van de AMK's

Het voorgestelde artikel 34a, eerste lid, WJHV geeft een limitatieve opsomming van taken van de AMK's die overeenkomen met de functie-indeling genoemd in het rapport van de Werkgroep Hermans. Deze opsomming loopt goeddeels parallel met een geleidelijk toenemende betrokkenheid van het AMK. De Raad merkt naar aanleiding van die taken het volgende op.

a. Ingevolge het eerste lid, aanhef en onder a, van artikel 34a heeft het AMK tot taak het verstrekken van advies aan een persoon die een vermoeden van kindermishandeling heeft over de stappen die door hem in verband hiermee kunnen worden ondernomen en het zo nodig ondersteunen daarbij; het gaat bij die ondersteuningsfunctie om het ondersteunen van adviesvragers bij het afwegen van de verschillende handelingsalternatieven als «antwoord» op het vermoeden van kindermishandeling.

Deze functie, zo begrijpt de Raad, gaat derhalve verder dan louter adviseren, maar omvat niet het verlenen van daadwerkelijke hulp of bijstand bij de te nemen stappen door degene die advies heeft gevraagd. Onvoldoende duidelijk blijft wat die ondersteuningsfunctie – in het rapport van de Werkgroep Hermans nog aangeduid als «consult» – in de praktijk inhoudt. Met het oog op de taakafbakening met andere instellingen op het terrein van de jeugdhulpverlening adviseert de Raad in het wetsvoorstel duidelijkheid te bieden.

b. Ingevolge het eerste lid, aanhef en onder b, heeft het AMK tot taak een melding van kindermishandeling of een vermoeden daarvan in ontvangst te nemen.

In de toelichting wordt vermeld dat door het in ontvangst nemen de verantwoordelijkheid voor het handelen door het AMK wordt overgenomen van degene die heeft gemeld (de melder).

Het uitgangspunt dat op dat moment verantwoordelijkheid voor het AMK ontstaat, is in de praktijk niet zonder meer houdbaar. Bijvoorbeeld, derden

noemen wel min of meer evidente gevallen van (vermoedelijke) kindermishandeling, maar wensen om hun moverende redenen niet tot melding over te gaan. In dergelijke gevallen behoeft naar het oordeel van de Raad de formele melding niet te worden afgewacht en heeft het AMK op dat moment terzake een eigen verantwoordelijkheid.¹

In de toelichting dient hieraan nadere aandacht te worden besteed.

c. Ingevolge het eerste lid, aanhef en onder d, heeft het AMK tot taak het initiatief te nemen tot de voor de minderjarige meest aangewezen hulpverlening. Tezamen met de taak genoemd, onder e, die ziet op het in kennis stellen van de Raad voor de kinderbescherming of andere justitiële autoriteiten, omvatten deze taken, aldus de toelichting, de functie verwijzen en overdragen en de functie coördineren van het op gang brengen van de hulp. De Raad merkt op dat door het initiatief nemen tot hulpverlening op zich niet wordt doorverwezen. Evenmin wordt daarmee de verantwoordelijkheid van het AMK overgedragen.² Gezien het belang van een eenduidig moment waarop van doorverwijzing en overdracht van verantwoordelijkheden sprake is alsmede vanwege het feit dat daarbij in het licht van artikel 34c, eerste lid en tweede lid (de grondslag van de verwerking, waaronder verstrekking, van gegevens zonder toestemming van betrokkene), veelvuldig sprake zal zijn van overdragen van persoonsgegevens, adviseert de Raad deze onderdelen van artikel 34a aan te scherpen. Hetzelfde geldt voor de functie (organisatorische) coördinatie, gelet op de verhouding van de AMK's met de (hulpverlenings)instellingen aan wie de verantwoordelijkheid wordt overgedragen.

5. Wettelijke taken van de AMK's

a. In de toelichting (paragraaf 2.3.a.) is het onderscheid tussen advies en consult verduidelijkt. Het verschil tussen de advies- en consultfunctie van het AMK ligt in het meer coachende aspect van een consult. Bij een advies gaat het dikwijls om een éénmalig contact, bij een consult volgt vaak een follow up.

b. De toelichting (paragraaf 2.3.b) is in verband met de opmerking van de Raad aangepast. Het AMK zal alleen een onderzoek instellen naar aanleiding van een melding. Wel zal het AMK, indien dit bij een adviesaanvraag het vermoeden heeft dat het gaat om kindermishandeling, proberen de adviesvrager alsnog een melding te laten doen. Alleen in ernstige gevallen, waarbij overduidelijk sprake lijkt te zijn van kindermishandeling, zal het AMK op eigen initiatief kunnen optreden, bijvoorbeeld door de zaak, na overleg met deze, over te dragen aan de raad voor de kinderbescherming. Deze terughoudendheid in het optreden door het AMK zal de drempel om zich tot het AMK te wenden laag houden.

c. Bij de redactie van de functies «verwijzen» en «overdragen» is aangesloten bij de formulering die door de werkgroep Meldpunt kindermishandeling (onder voorzitterschap van prof. dr. J. Hermanns) is gehanteerd. Zoals de Raad terecht opmerkt wordt door het initiatief nemen tot de voor de minderjarige meest aangewezen hulpverlening of door het in kennis stellen van andere justitiële autoriteiten de verantwoordelijkheid van het AMK niet overgedragen. Het AMK heeft als taak er zorg voor te dragen dat hulpverlening tot stand komt. In geval vrijwillige hulpverlening wordt ingezet of justitiële autoriteiten in kennis worden gesteld, zal het AMK alleen gegevens die nodig zijn voor een goede taakuitoefening ter beschikking stellen. Uitzondering hierbij vormt de overdracht van het geval aan de raad voor de kinderbescherming (zie het gewijzigde onderdeel d van het eerste lid van artikel 34a). Wanneer een maatregel met betrekking tot het gezag overwogen dient te worden, zal het AMK de zaak in zijn geheel overdragen aan de raad voor de kinderbescherming en niet langer verantwoordelijkheid voor de melding dragen. Het AMK houdt, indien vrijwillige hulpverlening wordt ingezet, verantwoordelijkheid voor een goede afhandeling van de melding. Het zal in die situatie zonnodig coördinerend optreden tussen instellingen en personen die bij het gezin betrokken zijn. Uiterlijk na zes maanden zal worden nagegaan in welke mate de hulpverlening ook daadwerkelijk is gerealiseerd. Zie ook de gewijzigde toelichting in paragraaf 2.3. d-f.

¹ Vergelijk het advies van de commissie van advies inzake bevoegdheden van bureaus vertrouwensartsen, paragraaf 5.10.

² Paragraaf 2.3, onder d en e, van de toelichting.

6. Begrip kindermishandeling

Ingevolge het voorgestelde artikel 34a, tweede lid, WJHV wordt in hoofdstuk IVA van die wet onder kindermishandeling verstaan: elke vorm van voor een minderjarige bedreigende of gewelddadige interactie van fysieke of seksuele aard, die de ouders of andere personen ten opzichte van wie de minderjarige in een relatie van afhankelijkheid of van onvrijheid staat, actief of passief, opdringen waardoor ernstige schade wordt berokkend of dreigt te worden berokkend aan de minderjarige in de vorm van fysiek letsel of psychische stoornissen.

In deze definitie komt psychische kindermishandeling als zodanig buiten haken te staan. De Raad verzoekt hierop in de toelichting in te gaan.

6. Begrip kindermishandeling

In het wetsvoorstel was in de definitie van het begrip kindermishandeling het aspect «psychische» abusievelijk weggefallen. Hiertoe is het wetsvoorstel aangepast.

7. Werkwijze van de AMK's

Ingevolge het voorgestelde artikel 34b, eerste lid, WJHV werkt een AMK, onverminderd artikel 35, eerste lid (kwaliteitsregels), overeenkomstig een door hem schriftelijk vastgelegde werkwijze. Bij algemene maatregel van bestuur kunnen omtrent de werkwijze (onder meer systeemeisen), alsmede omtrent de taken, bedoeld in artikel 34a, nadere regels worden gesteld. De wijze waarop bijvoorbeeld omgegaan moet worden met achteraf gebleken onjuiste meldingen zal in die werkwijze worden geregeld. ¹ Voorts zullen hierin regels worden gegeven over de anonimiteit van de melder ten opzichte van het AMK en ten opzichte van het gezin.²

Waar in de toelichting wordt erkend dat de AMK's indringend en ongevraagd kunnen ingrijpen in het privé- of gezinsleven van betrokkenen en het belang van een uniforme aanpak wordt beklemtoond, rijst de vraag waarom op dit punt niet in ieder geval op hoofdlijnen algemeen verbindende voorschriften worden gesteld in plaats van de werkwijze in beginsel geheel over te laten aan de AMK's zelf.³ Daar komt bij dat AMK's in de praktijk tot nog toe reeds ervaring hebben opgedaan en mede daarop regelgeving kan worden gebaseerd. Nadere overheidsregelgeving kan ook voor de AMK's meer juridische zekerheid kan bieden, hetgeen ook één van de doelstellingen van het wetsvoorstel is. Het is ook om deze laatste reden dat van de kant van het landelijk Overleg Bureauhoofden AMK's erop wordt aangedrongen dat de werkwijze niet aan de instellingen zelve wordt overgelaten.⁴

De Raad dringt erop aan het wetsvoorstel aan te passen in die zin dat in ieder geval de hoofdlijnen van de werkwijze bij of krachtens algemene maatregel van bestuur zullen worden geregeld.⁵

7. Werkwijze van de AMK's

Naar aanleiding van de opmerking van de Raad is artikel 34b aangepast. De hoofdlijnen van de werkwijze van de AMK's zullen worden vastgelegd bij of krachtens een algemene maatregel van bestuur.

8. Gegevensverwerking zonder toestemming van betrokkene

Gegevensverwerking door het AMK zonder toestemming van de betrokkene kan gerechtvaardigd zijn in de gevallen dat het AMK voor een goede taakuitoefening bepaalde gegevens nodig heeft, maar het vragen van toestemming voor de verwerking van deze gegevens nadeel voor het gemelde kind zou kunnen opleveren. De mogelijkheid gegevens te verzamelen zonder toestemming van betrokkene is noodzakelijk voor de taakuitoefening van een AMK en vindt dan ook, aldus de toelichting, in de uitoefening van deze taken haar rechtvaardiging.⁶

De Raad merkt hierover het volgende op.

a. De toelichting gaat er hier van uit dat verzamelen van gegevens zonder toestemming van betrokkene door het AMK eerst dan plaatsvindt als een melding van kindermishandeling of een vermoeden daarvan in ontvangst is genomen. Het voorgestelde artikel 34c, eerste lid, WJHV laat evenwel door een algemene verwijzing naar de in artikel 34a, eerste lid, bedoelde taken open dat verwerking (en derhalve verzamelen) ook kan plaatsvinden indien het AMK nog slechts advies verstrekt of ondersteuning verleent als bedoeld in het

¹ Artikelsgewijze toelichting onder I, onderdeel G.

² Paragraaf 3.4 van de toelichting.

³ Paragrafen 1.1 en 3.3.

⁴ Advies van 3 mei 2000.

⁵ Vergelijk ook het advies van de Raad voor de kindbescherming van 27 april 2000.

⁶ Paragraaf 4.2.1.b.

eerste lid, onder a. Uit de beschrijving in de toelichting op deze functie volgt dat dit evenwel niet in de bedoeling ligt.¹ De Raad adviseert artikel 34c, eerste lid, aan te passen.

De Raad wijst er voorts op dat de bevoegdheid tot verwerking van gegevens zonder toestemming van betrokkene gekoppeld dient te zijn aan de eis dat de taken dit noodzakelijk maken. Hoewel er niet aan voorbijgegaan kan worden dat deze eis reeds voortvloeit uit artikel 8, aanhef en onder f, Wbp, adviseert de Raad met het oog op de toegankelijkheid van de regelgeving deze eis ook in artikel 34c op te nemen.

b. De memorie van toelichting schetst hoofdzakelijk in globale zin welke gegevens van welke instanties of personen zonder toestemming van betrokkenen voor het behoorlijk functioneren van de AMK's noodzakelijk of wenselijk kunnen zijn. Genoemd worden onder meer gegevens van de politie uit de politieregisters, gegevens van de gemeenten uit de gemeentelijke basisadministratie alsmede gegevens van bijvoorbeeld huisartsen.

Onvoldoende wordt ingegaan op de vraag welke gegevens, van welke personen of instanties standaard moeten worden verkregen en van wie aanvullende gegevens noodzakelijk kunnen zijn gelet op het belang van het betrokken kind alsmede om redenen van zorgvuldigheid in het algemeen. In dat verband is van belang dat de commissie van advies inzake bevoegdheden van bureaus vertrouwensartsen gewezen heeft op de praktijk van die bureaus om bij voorkeur gebruik te maken van informanten uit de kring van personen die een beroepsgeheim hebben.² Deze personen zullen vaak meer dan anderen in staat zijn betrouwbare informatie te verstrekken.

De Raad adviseert in de toelichting hierop nader in te gaan.

c. In de toelichting op artikel 34c, tweede lid, wordt opgemerkt dat dat artikel de wettelijke grondslag creëert om bijvoorbeeld gezondheidsgegevens aan het AMK te verstrekken. Tevens wordt gesuggereerd dat op basis van deze bepaling gegevens betreffende de godsdienst of levensovertuiging aan het AMK kunnen worden verstrekt. Dit is onjuist. De in het desbetreffende artikelonderdeel vervatte bevoegdheid van het AMK gegevens te verwerken (en derhalve te verzamelen of op te vragen) moet worden onderscheiden van de bevoegdheid van andere personen of instanties aan het AMK gegevens te verstrekken. De toelichting dient te worden aangepast.

De Raad wijst voorts op een onduidelijkheid in de toelichting terzake van het tweede lid van artikel 34c. In het tweede lid van artikel 34c wordt bepaald dat de verwerking van bijzondere gegevens mogelijk is als uit een melding redelijkerwijs een vermoeden van kindermishandeling kan worden afgeleid. In de toelichting, algemeen en artikelsgewijs, wordt gesuggereerd dat dit criterium overeenkomt met het criterium «serieuze melding». Naar het oordeel van de Raad wekt het verwarring om in de toelichting te spreken van «serieuze melding». Een melding kan – in ieder geval in het normale spraakgebruik – immers in eerste instantie behandeld worden als een serieuze melding, zonder dat dit op het moment van aannemen van een melding al kan leiden tot het oordeel dat sprake is van een redelijk vermoeden van kindermishandeling. De Raad adviseert om in de toelichting consequent aan te sluiten bij het in het wetsvoorstel gebruikte begrippenkader.

d. Waar in de toelichting wordt gerept over noodzakelijke informatie van de huisarts of bijvoorbeeld de school van betrokkenen, doet zich de vraag voor hoe bij het AMK bekend wordt om welke huisarts of school het gaat. In het verleden is gepoogd informatie omtrent de naam van de huisarts te verkrijgen via het ziekenfonds.³

De Raad adviseert in de toelichting nader in te gaan op de vraag op welke wijze de AMK's kennis kunnen krijgen van de namen en adressen van bronnen die hun relevante informatie kunnen verstrekken.

8. Gegevensverwerking zonder toestemming van betrokkene

a. Het AMK kan niet zonder toestemming van de cliënt gegevens verzamelen indien slechts sprake is van het geven van een advies of consult. Artikel 34c, eerste lid, sluit inmiddels aan op het aangepaste artikel 34a, eerste lid, doordat daarin niet naar het (nieuwe) tweede lid van artikel 34a is verwezen. Hiermee wordt het advies van de Raad van State gevolgd.

¹ Paragraaf 2.3a.

² Bladzijde 21.

³ Bladzijden 24–25 van het advies van de commissie van advies inzake bevoegdheden van bureaus vertrouwensartsen kindermishandeling.

b. In de toelichting (paragraaf 4.3) is, overeenkomstig het advies van de Raad, nader ingegaan op de vraag welke gegevens, van welke personen of instanties standaard moeten worden verkregen en van wie aanvullende gegevens noodzakelijk kunnen zijn.

c. In de toelichting (paragraaf 4.2.3 en in de artikelsgewijze toelichting) zijn de opmerkingen van de Raad verwerkt, waarbij in het bijzonder ook is aangesloten bij de in het wetsvoorstel zelve gebruikte bewoordingen. Een «losser woordgebruik» als waarvan met «serieuze melding» sprake is, is alsnog vermeden.

d. De toelichting is aangevuld met een passage waarin nader wordt ingegaan op de vraag op welke wijze de AMK's kennis kunnen krijgen van de namen en adressen van bronnen die hun relevante informatie kunnen verstrekken.

9. Verstrekking van gegevens uit de gemeentelijke basisadministratie

a. Ingevolge het voorgestelde artikel 34c, vierde lid, WJHV verstrekt het college van burgemeester en wethouders een AMK terstond alle gegevens uit de gemeentelijke basisadministratie, die het meldpunt nodig heeft in verband met de uitvoering van de taken, genoemd in artikel 34a.

In de toelichting wordt in dit verband met het oog op de maatschappelijke zorgvuldigheid terecht gewezen op het belang dat bijvoorbeeld een door het AMK te zenden brief direct, bij de juiste persoon en op het juiste adres wordt bezorgd.

De Raad acht het aannemelijk dat enige vorm van gegevensverstrekking uit de gemeentelijke basisadministratie wenselijk kan zijn. Dat neemt niet weg dat de vraag rijst of, in het bijzonder nu afgeweken wordt van de Wet gemeentelijke basisadministratie persoonsgegevens (Wet Gba), die zoals de toelichting ook stelt, beoogt te voorzien in een uitputtend regime voor de bescherming van persoonsgegevens en het college geen beoordelingsvrijheid wordt gegund, het noodzakelijk is dat op verzoek van het AMK zonder meer alle gegevens dienen te worden verstrekt.¹ In de toelichting dient die noodzaak nader te worden gemotiveerd. Uit een oogpunt van wetssystematiek verdient het aanbeveling een – eventuele – wettelijke grondslag voor gegevensverstrekking in de Wet Gba op te nemen.

b. Ingevolge artikel 103, eerste lid, Wet Gba, deelt het gemeentebestuur aan de betrokkene op diens verzoek schriftelijk binnen vier weken mede of hem betreffende gegevens in het jaar voorafgaande aan het verzoek uit de basisadministratie zijn verstrekt aan een afnemer of een derde. Het is de Raad opgevallen dat in de toelichting aan deze bepaling geen enkele aandacht wordt geschonken. Dit wekt bevreemding omdat niet ondenkbaar is dat bijvoorbeeld ouders die vermoeden dat een onderzoek naar hen wordt ingesteld zich met een dergelijk verzoek tot het gemeentebestuur wenden. De mededeling kan vervolgens het verdere onderzoek van het AMK of andere instanties verstoren en nadelig zijn voor de positie van de minderjarige.

Nu artikel 103, derde lid, Wet Gba, het gemeentebestuur uitsluitend de mogelijkheid geeft afwijzend te beslissen voorzover dit noodzakelijk is in het belang van de opsporing en vervolging van strafbare feiten, dient een aanvullende wettelijke voorziening te worden opgenomen.

9. Verstrekking van gegevens uit de gemeentelijke basisadministratie

a. Uit het aanvankelijk voorgestelde artikel 34c, vierde lid, vloeide niet voort, dat alle gegevens uit de GBA zouden moeten worden verstrekt. Slechts de gegevens die het AMK nodig heeft in verband met de uitvoering van de taken genoemd in artikel 34a, zouden mogen worden verstrekt. Naar aanleiding van de opmerking van de Raad is in artikel 34c, vierde lid, een nadere beperking van uit de GBA te verstrekken gegevens aangebracht. Daarbij is voorts tot uitdrukking gebracht dat het hierbij moet gaan om gegevens die noodzakelijk zijn voor de vervulling van de taken van het advies- en meldpunt ingevolgde artikel 34a, eerste lid.

b. De opmerking van de Raad is gevolgd met de toevoeging aan artikel 34c van een nieuw vijfde lid waarin de door de Raad geadviseerde aanvullende afwijkende voorziening is opgenomen. De bepaling voorziet in de mogelijkheid voor het gemeentebestuur afwijzend te beslissen op een verzoek van

---

¹ Paragraaf 4.1.1.

bijvoorbeeld de ouders van de jeugdige om aan hen te laten weten of gegevens uit de basisadministratie aan het AMK zijn verstrekt, voor zover dit noodzakelijk kan worden geacht om een situatie van kindermishandeling te beëindigen of een redelijk vermoeden van kindermishandeling te onderzoeken.

10. Weigeren gegevens over de jeugdige te verstrekken aan de wettelijke vertegenwoordiger

Ingevolge artikel 44, eerste lid, WJHV wordt de inzage in of afschrift van de bescheiden aan de jeugdige geweigerd, indien deze jonger dan twaalf jaar is. Tevens wordt in dat lid bepaald dat inzage wordt geweigerd aan de minderjarige van twaalf jaar of ouder die niet in staat kan worden geacht tot een redelijke waardering van zijn belangen terzake. Het tweede lid bepaalt dat in de gevallen, bedoeld in het eerste lid, desgevraagd aan de wettelijke vertegenwoordiger inlichtingen, dan wel inzage in of afschrift van de bescheiden wordt verstrekt.

De voorgestelde wijziging van dit laatste artikelonderdeel maakt het mogelijk van gegevensverstrekking aan de wettelijke vertegenwoordigers af te zien in de gevallen, bedoeld in het eerste lid, indien het belang van de jeugdige daardoor ernstig wordt geschaad.¹ Deze wijziging, die voor alle instellingen die onder de WJHV vallen van toepassing is, schiet naar het voorkomt in ieder geval voor de AMK's tekort. Ten aanzien van de categorie jeugdigen van twaalf tot zestien jaar die wel in staat kan worden geacht tot een redelijke waardering van hun belangen te komen, geldt immers niet de bevoegdheid wettelijke vertegenwoordigers gegevensverstrekking te weigeren.

Nu in het stelsel van de WJHV niet teruggevallen kan worden op het voorgestelde artikel 34d, derde lid, rijst, zoals ook gesteld in het advies van de Inspectie Jeugdhulpverlening en jeugdbescherming en de Inspectie voor de Gezondheidszorg, de vraag of geen aanvullende voorziening noodzakelijk is.² De Raad meent dat in ieder geval in de toelichting een beschouwing over deze vraag niet kan worden gemist.

10. Weigeren gegevens over de jeugdige te verstrekken aan de wettelijke vertegenwoordiger

Allereerst hebben wij het huidige artikel 44 vernummerd tot 43. Aldus sluiten de bepalingen van dit artikel meer rechtstreeks aan bij artikel 42, waarvan het huidige artikel 44 een uitwerking is.

Ingevolge het nieuwe artikel 43, tweede lid – het welk ziet op een situatie waarin eerder aan de jeugdige inwilliging van het desbetreffende verzoek is geweigerd – worden, indien het AMK vervolgens een verzoek van de ouders om inlichtingen over de jeugdige, dan wel om inzage in of afschrift van de bescheiden over de jeugdige heeft ontvangen, deze inlichtingen verstrekt en/of inzage of afschrift verleend, tenzij het belang van de jeugdige daardoor kan worden geschaad.

Ingevolge artikel 44 (was 43) dienen de uitvoerder en de plaatsende instantie aan de ouders van een jeugdige inlichtingen te geven en/of inzage in of afschrift van de jeugdige betreffende bescheiden te verlenen, zonder dat daarvoor de toestemming van de jeugdige is vereist. Zie immers het derde lid van het huidige artikel 43. Indien een AMK een verzoek om inlichtingen over de jeugdige van de ouders ontvangt, heeft het AMK reeds thans de bevoegdheid om in het belang van de jeugdige deze inlichtingen te weigeren op grond van conflict van plichten. In lijn met de voorgestelde wijziging in artikel 43, tweede lid (nieuw) wordt ook hier, door een toevoeging aan het vierde lid van artikel 44, deze conflict van plichten-situatie geconcretiseerd.

11. Bewaren van bescheiden

Het voorgestelde artikel 44a, tweede lid, voorziet in een bijzondere regeling voor AMK's en voogdij- of gezinsvoogdij-instellingen met het oog op de termijn gedurende welke bescheiden kunnen worden bewaard. Bewaring vindt plaats tot in ieder geval het tijdstip waarop het jongste kind van het gezin waartoe de minderjarige hoort en met welk gezin onder meer het AMK bemoeienis heeft gehad, meerderjarig is geworden. De ervaring leert dat zich binnen een gezin na verloop van een aantal jaren nieuwe gevallen kunnen voordoen met betrekking tot jongere kinderen. Het is, aldus de toelichting, in verband hiermee van belang dat gegevens van oudere kinderen bewaard worden. Het moet dan wel aannemelijk zijn, dat deze gegevens van nut zijn

¹ Artikel I, onderdeel f, van het wetsvoorstel.

² Advies van 4 mei 2000, deel II, onder 1.

voor de uitoefening van de taken van het AMK met betrekking tot de jongere kinderen.

De Raad wijst er evenwel op dat de normering van artikel 44, tweede lid, in het licht ook van artikel 10 Wbp – dat uitgaat van toetsing per concreet geval – door de woorden «in ieder geval» tekortschiet. Daar komt bij dat het in de toelichting gegeven argument dat hiermee aangesloten wordt op de regeling die geldt voor de Raad voor de kindbescherming niet voldoende steekhoudend is, nu juist deze justitiële instelling, anders dan de AMK's, primair betrokken is bij acute en bedreigende crisissituaties. De Raad adviseert dit artikelonderdeel aan te passen.

11. Bewaren van bescheiden

In artikel 44a, tweede lid, van het wetsvoorstel is het bewaren van bescheiden tot het jongste kind van het gezin waartoe de minderjarige behoort en met welk gezin het AMK of de instelling bemoeienis heeft gehad, nader genormeerd. Aannemelijk moet zijn dat voor de uitoefening van taken van het AMK de gegevens die worden bewaard een bijdrage kunnen leveren aan het beëindigen van een toekomstige situatie van kindermishandeling in hetzelfde gezin of van belang kunnen zijn voor een situatie waarin met betrekking tot een lid van het desbetreffende gezin een gezagsmaatregel overwogen dient te worden.

12. Doorbreking van onder meer beroepsgeheim ten behoeve van de taken van de Raad voor de kindbescherming

Ingevolge het voorgestelde tweede lid van artikel 243, Boek 1 BW kan degene die op grond van een wettelijk voorschrift of op grond van zijn ambt of beroep tot geheimhouding is verplicht, zonder toestemming van degene die het betreft, aan de Raad voor de kindbescherming inlichtingen verstrekken indien dit noodzakelijk kan worden geacht voor de uitoefening van de taak. Deze bepaling is ingegeven door, zoals de toelichting stelt, de duidelijke parallellen tussen de taken van de AMK's en die van die Raad; het gaat immers in beide gevallen om de bescherming van jeugdigen tegen bedreigende omstandigheden.

Het college meent dat, gezien het bereik van die taken (die ook op strafrechtelijk terrein liggen, bijvoorbeeld in het kader van de tenuitvoerlegging van jeugdtaakstraffen) alsmede in aanmerking nemend de toelichting, de bevoegdheid tot doorbreking van de plicht tot geheimhouding in aansluiting op het eerste lid, tweede volzin, van artikel 243, nader dient te worden genormeerd door te bepalen dat doorbreking uitsluitend mogelijk is indien dit noodzakelijk kan worden geacht om een situatie van kindermishandeling of van een redelijk vermoeden van kindermishandeling te beëindigen. Hiermee wordt aangesloten bij de normering van artikel 34c, derde lid. De Raad geeft tevens in overweging deze regeling op te nemen in de WJHV, parallel aan de regeling met betrekking tot de AMK's. In ieder geval ware te motiveren welke dringende redenen zouden moeten leiden tot opneming in het BW. De Raad adviseert het voorstel in die zin aan te passen.

12. Doorbreking van onder meer het beroepsgeheim ten behoeve van de taken van de raad voor de kindbescherming

Anders dan de Raad van State meent, zouden wij de bevoegdheid jegens de raad voor de kindbescherming tot doorbreking van de geheimhoudingsplicht, niet willen beperken tot situaties van kindermishandeling of van een redelijk vermoeden van kindermishandeling. Deze bevoegdheid is veeleer voor alle wettelijke taken van de raad van belang. Systematisch behoort zij dan ook een plaats in het Burgerlijk Wetboek te krijgen.

13. Voor redactionele kanttekeningen verwijst het college naar de bij het advies behorende bijlage.

13. Redactionele kanttekening

De redactionele kanttekening betreffende de memorie van toelichting is gevolgd. De tekst van de artikelen 34c, derde lid, en 34d, tweede en derde lid, van de Wet op de jeugdhulpverlening en artikel 243, nieuw tweede lid, Boek 1 BW, bevat niet zo zeer een fictie als wel een adequate omschrijving van hetgeen een beroepsbeoefenaar of het AMK in zijn beoordeling dient te

betrekken alvorens het beroepsgeheim te doorbreken. Hierin is derhalve geen wijziging gebracht.

De Raad van State geeft U in overweging het voorstel van wet te zenden aan de Tweede Kamer der Staten-Generaal, nadat met het vorenstaande rekening zal zijn gehouden.

*De Vice-President van de Raad van State,
H. D. Tjeenk Willink*

Ik moge U, mede namens de Staatssecretaris van Justitie, verzoeken het hierbij gevoegde gewijzigde voorstel van wet en de gewijzigde memorie van toelichting aan de Tweede Kamer der Staten-Generaal te zenden.

De Staatssecretaris van Volksgezondheid, Welzijn en Sport,
A. M. Vliegenthart

**Bijlage bij het advies van de Raad van State van 9 maart 2001,
no. W13.00.0579/III, met redactionele kanttekeningen die de Raad in
overweging geeft.**

- In de voorgestelde artikelen 34c, derde lid, en 34d, tweede en derde lid, van de Wet op de jeugdhulpverlening (WJHV) en artikel 243 lid 2, Boek 1 van het Burgerlijk Wetboek de hierin vervatte ficties vermijden (aanwijzing 61 van de Aanwijzingen voor de regelgeving).
- In de toelichting op het voorgestelde artikel 34d WJHV «artikel 36, tweede lid, van de Wbp» vervangen door: artikel 43 van de Wbp.